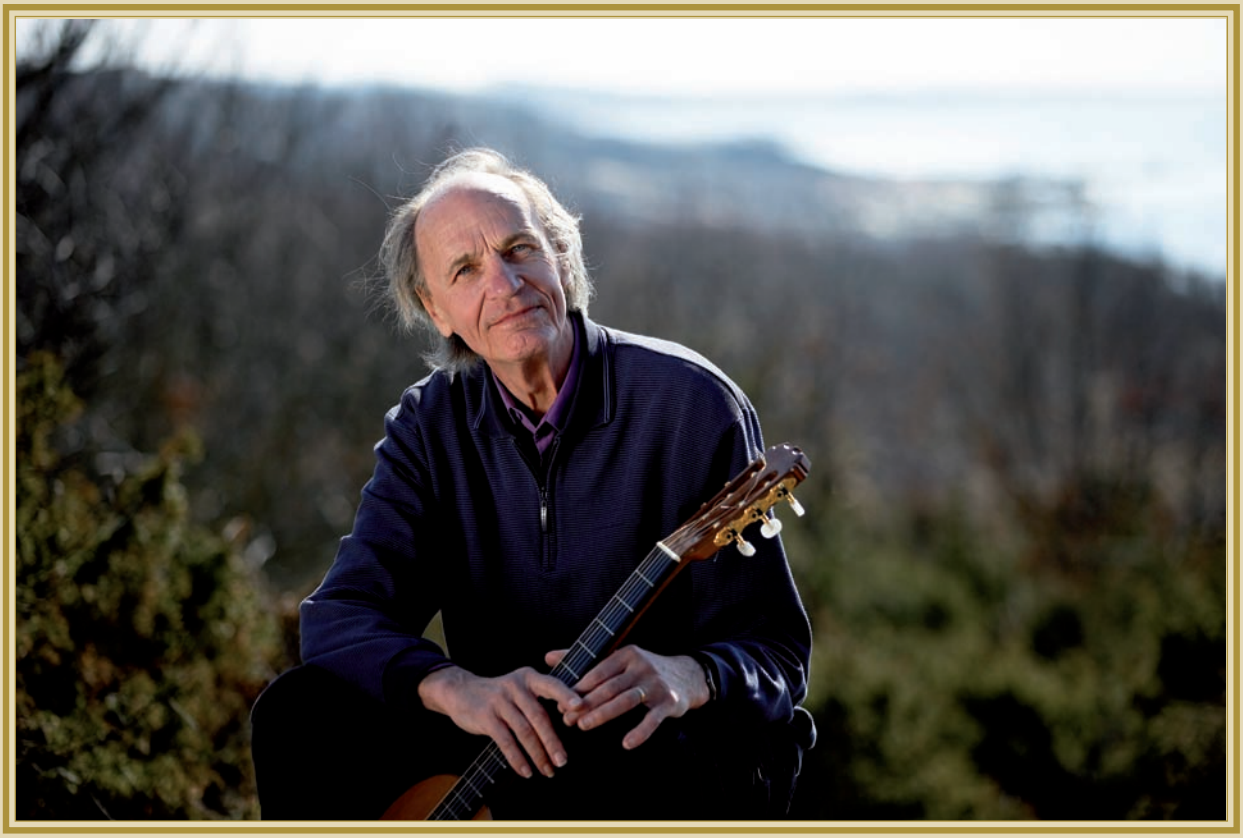
På Färdvägarna

Medlemsinformation från Dan Andersson Sällskapet

No 20 VINTERN 2010 - 2011

ALF HAMBE

Dan Andersson pristagaren 2010. Foto: Patrik Leonardsson

MINNET

Vi gingo över Raiskis frusna, vida vatten,
och sågo masugnsflammorna från Romebergabron.
Och solen sjönk så sakta, i stänk av guld mot bergen,
och sakta kröpo skuggorna bland enarna på mon.

Som eld och ljus mig smekte dina mjuka jungfruhänder,
i himlens kalla stjärnglans såg jag ditt mörka hår.
Och het av lust jag smekte ditt bröst och dina länder,
och fick av dig det heliga som endast mannen får,
och nu är allt ett minne, en saga från i går.

DIKT AV DAN ANDERSSON

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Foto: Therese Segerfalk

Så var det då återigen dags, att sända ut vår medlemstidning ”På Färdvägarna” till våra medlemmar inom Dan Andersson Sällskapet. Vi ber om överseende med att den kommer något senare än vanligt, men vi hoppas ändå att den ska bli en välkommen ”julklapp”.

Verksamheten flyter på och vi inom styrelsen arbetar aktivt för att göra sällskapet så öppet och tillgängligt för såväl befintliga medlemmar som nya. En av våra ambitioner har också varit att stabilisera ekonomin utifrån ett tidigare extraordinärt underskott. I skrivande stund har vi ett mycket begränsat underskott på ca 8 000:-. Prognosen för hela verksamhetsåret 2010 ser mycket bra ut. Vi kommer också att fortsätta med ytterligare förbättringar vad gäller ekonomin.

Som också framgår av innehållet i ”På Färdvägarna” gick Dan Andersson-veckan 2010, trots det dåliga vädret, mycket bra. Vi ökade vårt publikunderlag på våra egna evenemang från ca 500 ifjol till strax över 1 000 personer i år. Även ekonomiskt ökade överskottet för veckan med ca 40 000:-. Två exempel på lyckade evenemang var Dan Andersson-kavalkaden i Grängesberg och Gunde-dagen i Nyhammar.

Eftersom årsstämman 2010 beslutat att flytta årsmötet från Kristi Himmelfärdshelgen till Dan Andersson-veckan, från och med 2011, hoppas vi att allt fler ska kunna komma att delta i årsmötet. Dessutom vill vi rikta en uppmaning till medlemmar som vill engagera sig lite extra i och kring styrelsearbetet eller verksamheten i olika sammanhang, att höra av sig till mig som ordförande, annan ledamot, museet eller vår valberedning. Mer information om årsstämman framgår nedan och i nästa nummer av ”På Färdvägarna”.

Vårträffen 2011 kommer att genomföras under samma dagar som tidigare, fast i år något senare, nämligen 2-4 alt 5 juni. Årsmötet utgår dock på lördagen, som nämnts ovan. I övrigt se sid 4. Vi i styrelsen är också tacksamma för idéer på innehåll och upplägg av Vårträffen.

Enligt tidigare intentioner har vi ytterligare utvecklat samarbetet med våra norska Dan Andersson-vänner. Allt i syfte att bredda intresset för Dan Andersson och vårt sällskap. Mer om detta kan ni läsa om på sidan 12 i detta nummer av ”På Färdvägarna”.

NU VILL VI I STYRELSEN ÖNSKA ALLA MEDLEMMAR
EN RIKTIGT GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR!

Er tillgivne ordförande

Inge Mattsson
Dan Andersson Sällskapet

Midvinternattens köld är hård, stjärnorna gnistra och glimma
alla sova i enslig gård, djupt under midnattstimma
månen vandrar sin tysta ban, snön lyser vit på fur och gran
snön lyser vit på taken, endast tomten är vaken ...

Strof ur dikten ”Tomten” av Viktor Rydberg

NYORDNING AV ÅRSSTÄMMAN MM

Vid årsmötet 2010 beslutade årsstämman att förlägga nästa och kommande årsstämmor till dag under Dan Andersson-veckan. Efter styrelsens behandling har vi beslutat att hålla:

ÅRSSTÄMMAN 2011

LÖRDAGEN DEN 6 AUGUSTI KL 13.00
PÅ BRUNNSVIKS FOLKHÖGSKOLA

Detta innebär att verksamhetsåret och räkenskapsåret ändras till 1/7-30/6.
Vi återkommer med kallelse och mer information i nästa nummer av På Färdvägarna.

INNEHÅLL PÅ FÄRDVÄGARNA NR 20 2010

ORDFÖRANDEN HAR ORDET 2
ÅRSSTÄMMAN 2011 2
DAN ANDERSSON-PRISTAGAREN ALF HAMBE 3
DAN ANDERSSON-VECKAN 2010 / VÅRTRÄFFEN 2011 4
NYA CD-SKIVOR 4
STRÖVTÅG I GRANGÄRDE FINNMARK DEL 2 5
PRESENTATION AV PUCH MAGNUS OLSSON OCH STYRELSEN 8
DIKT ”LUDVIKA STRÖM” / GUNDE JOHANSSON-DAGEN 9
TANKAR OM TONSÄTTNING OCH BEARBETNING AV POESI 10
GUNNAR TURESSON SÄLLSKAPET 11
DAN ANDERSSON-MÖTE I NORGE OM NORDISKT SAMARBETE 12
PRESENTATION AV VISSÅNGERSKAN HEIDI BAIER 13
DAN ANDERSSON EVENEMANG 14
DAN-TIAN NR 20 MM 15
AKTUELLA VISPROGRAM 16
ADRESSUPPGIFTER, TELEFONNUMMER MM 16

ALF HAMBE

DAN ANDERSSON PRISTAGARE 2010

Text av Inge Mattsson

Foto: Patrik Leonardsson

Vid Luossafesten söndagen den 1 augusti 2010 tilldelades författaren och vissångaren Alf Hambe, Dan Andersson-priset 2010. Styrelsen och priskommittén inom Dan Andersson Sällskapet gav följande motivering:

Mellan Alf Hambes Molom och Dan Anderssons Luossa är vägen inte lång, och släktskapet mellan Per Ols Per Erik och Hambes Vilse-Per är lätt att se. De båda diktarna har även sökandet och den besjälade naturen som ytterligare gemensamma nämnare. Alf Hambe får också priset för långt och troget arbete i diktens och fantasins tjänst.

Alf Hambe är född 1931 i Rävinge socken i Hallands län. Han är uppvuxen i en musikalisk lärarfamilj. De första publicerade visorna kom till i en vindslya i Uddebo i Västergötlands ”Knalledonien”, där han vikarierade som lärare 1954-56. Alf arbetade under en tid som ”mässkalle” på m/s Kungsholms jordenruntresor, vilket gav honom god inspiration i sitt diktande. Den egentliga debuten kom 1962 med sångberättelsen *”Astronaut till häst”*. Detta ledde till ett grammofonkontrakt och samarbete med Alice Babs. 1965 kom LP-skivan *”Alf Hambe i Molom”* och snart därefter *”Visa i Molom”.* På detta följde ett flitigt turnerande över hela Norden och framträdanden i radio och TV. 1978 kom dikt- och prosasamlingen *”Molom – en värld i Belums tecken”*, 1984 romanen *”Sagan om Ingeland”*. Totalt har det blivit ca 20 dikt- och vissamlingar etc och ett antal skådespel och översättningar.

Vi sänder ett Dan Andersson-tack till Alf Hambe.

DAN ANDERSSON-VECKAN 2010

Foto: Ylva Sellin Isaksson

Nisse Muncks sortiprogram i Säfsnäs kyrka.
Fr v Nisse Munck, Roine Lindström och Inge Mattsson

Dan Andersson-veckan 2010 blev vädret till trots, en mycket bra vecka med mycket publik, bra artister och härliga miljöer. Dan Andersson Sällskapets egna evenemang under veckan som tex Dan Andersson-kavalkad i Grängesberg, Öppen scen i Ludvika, Nisse Muncks sorti i Säfsens kyrka, Gunde-dagen i Nyhammar och Öppen scen i Tattarfallet utföll väl. Publikt ökade vi antalet med ca 100% (från ca 500 ifjol till strax 1 000 personer). Därtill kommer ca 500 besök på muséet. Ett välkommet överskott till Sällskapet hamnade på ca 40 000:-.

Som helhet gick Dan Andersson-veckan mycket bra och här nedan redogör ”generalen” Ylva Sellin Isaksson för utfallet i siffror:
Sammanfattningsvis genomfördes 67 programpunkter av 35 arrangörer i 33 kulturmiljöer inför en totalpublik på ca 20 000 personer. *”Ett mycket lyckat resultat med dessutom bra artister och god kvalitet i övrigt, gör att vi har anledning att vara nöjda”*, säger Ylva.

Vi gratulerar Ludvika kommuns kulturverksamhet till en mycket bra Dan Andersson-vecka. (PF-red)

VÅRTRÄFF 2011

Styrelsen beslutade på sitt senaste möte att traditionsenligt även i år, genomföra Vårträffen på Brunnsvik under Kristi Himmelsfärdshelgen. Helgen (torsdag-lördag) infaller något senare nästa år, nämligen 2-5 juni 2011. Vår tanke är att gemenskapen ska innehålla kyrkobesök och konsert, öppen scen, föreläsningar med spännande föreläsare underhållning med intressanta artister samt informella diskussioner om Dan Andersson och Sällskapets framtida utveckling och framförallt trevligt umgänge.

Eftersom årsmötet har flyttats till Dan Andersson-veckan from 2011 (se särskild information i detta nummer av PF), så kan hemresa från Vårträffen ske fredag/lördag efter frukost. Vi räknar med flexibelt pris och därmed billigare för medlemmarna.

För att kunna bilda oss en uppfattning om prelimimärt antal som tänker komma, skulle vi vilja ha en intresseanmälan (ej bindande) till muséet senast den 15 februari 2011. Slutlig inbjudan och program utsänds i På Färdvägarna i april 2011, då slutlig anmälan görs. Vi tar gärna emot synpunkter på upplägg, föreläsare och artister till Vårträffen. Ring Inge eller Monica.

NYA CD-SKIVOR

DU LIV

Heidi Baier

Äntligen en uppföljning på Heidis tidigare CD. Här fokuserar hon enbart på Dan Andersson, som t.ex. *”Till min längtan”, ”Den sista sången”, ”En gamling”* och *”Gässen flytta”.* CDn är oerhört skickligt gjord och Heidis sångkonst har utvecklats till att göra henne till en av landets bästa kvinnliga Dan Andersson-tolkare. Medmusikanter är Lars ”Knallis” Johansson och Lars Wilbe. Vi (PF-red) gratulerar Heidi till en ”fullträff”.

SPELMANNEN

Rolf Larsson

Här kommer ytterligare en nytolkning av musik med Dan Anderssons tonsatta dikter. Rolf Larsson är känd för sin sångkonst och tillhörighet med ”Trio med Bumba”. På denna CD finner du Rolfs ”barytonröst” tolka de mest kända Dan-visorna som *”Omkring tiggarn från Luossa”, ”Om aftonen”, ”Till min syster”, ”Tysta skyar”* med flera. Som medmusikanter har han Lars Åstrand och Tommy Andersson. En verkligen ”lyssnansvärd” CD.

PÅ STRÖVTÅG I GRANGÄRDE FINNMARK, DEL 2

av Dan Andersson

Här kommer del 2 av den artikel som påbörjades i ”På Färdvägarna nr 19, 2010”.
För att underlätta övergången vid läsning inleds artikeln med sista avsnittet av del 1.

Medan vi äta vår frukost här under björkarna, kommer en levande varelse in på gården: en mager och utsvulten gammal katt. Kanske det är gårdskatten, som inte velat flytta? Han delar skyggt men glupskt vår frukost och sätter sig stilla på stentrappan. Jag ser hur min käre Hoby försjunker i funderingar, och till sist säger han: ”Om det är ställets katt – så – – han klarar inte vintern, knappt hösten – – .” Och Hoby tar åt bakfickan. Jag stiger diskret bakom knuten och hör hur Hoby lockar sitt ”kis – kis – kom – kis!” Och jag hör hur kissen svarar och följer Hoby ned åt kärret. Både jag och Hoby veta, hur huskatten avgudas i ödemarken, och hur nyttig och oumbärlig han är. Det är då skam, tänker jag ändå, att bli nervös – – ”kis – kom – kis – kis – – ”. Och så smäller Hobys revolver. *Slut del 1.*

Ett stenkast bortom i buskarna står ett av denna finnmarks ännu återstående pörten. Det andra ligger vid *Lövfallsberget (Nittberget)*, cirka en och en halv mil nordöst från detta. Men här är muren nedrasad. En lave är kvar. Panken och pata-stolpen finnas ej mer, och ”askgrava”, intill vilken brandskötaren för kvällen, den s.k. panknisse, skulle ha sin plats, är igenfylld av mursten. Taket brister och faller ned så småningom. Och nu ser vi himlen och molnen genom en gapande rämna, där annars ”takhålstrumman” skulle ha sin plats. Hoby blir poetisk, kliver upp på gråstensröset och håller tal. Solen blänker redan grant i småskogen kring stugorna.

Foto: Inge Mattsson

Utom rökpörtet, som ej är mer än på sin höjd sextiofem år gammalt, finnes en annan stuga ”kokstugan” kallad. Den är ännu äldre än pörtet, besynnerligt nog. Antagligen har här funnits ett ännu äldre pörte, vartill denna ”kokstuga” byggdes som kök, ty den är något mer än hundra år gammal. Det växer numera träd inuti den. Hoby har slutat sitt tal, som handlade något om att han vallat getter här som barn. Vi går vidare. En smal och tvärbrant fästig leder upp på *Rönnberget*.

Detta verkar fjäll, fast det ligger endast 466 m ö.h. Utsikten är rent av berusande. Häruppe blåser alltid en sval vind och viskar i ljungen. Annars är bergstoppen en jämn platå, varifrån det uppges att man kan se tio kyrkor. Jag har aldrig släpat med mig kikare och betvivlar uppgiften på grund av hela traktens enorma bergighet. Men Grangärde kyrkas vita torn sticker av 2 ½ mil bort över de böljande gröna öknarna.

Och så går vi utför berget ner i dalen norrut. Vi passera Kaskolet och Matten-Draina längre ner. Vidare! Vi ha ett berg till att bestiga, men det är bebyggt. För hundratals år sedan började stugorna klättra upp på *Bringsjöberget*. Också vi klättra dit upp och befinna oss rätt snart i gröna, fast avbärgade marker under vitstammiga björkar. De flesta inbyggarna äro hemmansägare här. Husen är de typiska tvåvåningshus, som voro på modet för cirka 30 år sen, när finnarna började bli så pass välbärgade att de kunna hålla svälten utanför knutarna. För femtio år sedan var byn mycket beryktad för det fribytarliv, som fördes där, och för dess permanenta fejder med *Abborrbergsbyn*, som ligger en halv mil bort. Men ett härligt läge har den, och himlens sexton vindar sopa luften ren över dess kala, majestätiska topp. Ner mot Trollbergsfallet stupar *Bringsjöberg* som en väldig, nästan lodrät vägg, mörk och allvarlig.

Framemot kvällen ha vi hunnit till det andra ”kvarglömda” rökpörtet – vid *Nittberget* – ett stycke från Lövfallsbergets skogvaktarboställe, där Hoby vill kampera över natten hos skogvaktaren, en skolkamrat

till oss, som spelar schack och skjuter änder med lika stort intresse. Vi blir också där – i ett tält under de urgamla björkarna äta vi nymetade abborrar ur *Smaltjärn*, och halva natten går under glam och historier.

Dagen därpå träffa vi på två pärlfiskare – en av dem har vandrat landet runt och har pärlfiske som yrke, den andre är en finnmarksman, som fiskar för nöjes skull. Vi göra sällskap uppför Nittån – men det är fattigt på musslor här, en enda sort, och den är inte pärlförande, säger yrkesfiskaren. Våra nya kamrater ha funnit två vackra pärlor i närheten av *Nyhyttan* – i *Pajsoån* – och det har hjälpt upp humöret en smula.

Över Nitten, som är den först bebyggda platsen i finnmarken, vandra vi upp till *Stora Älgberget* och stanna på dess topp ett par timmar, beskådande hur den nedgående solen speglar sig i Hyttsjön. Men som pärlfiskarna nödvändigt måste undersöka *Bredsjöån*, besluta vi oss att följa den för att sedan skogledes över *Aspåsen* taga oss fram till stora landsvägen mellan *Ulriksberg* och *Markfallet* för att stanna i *Markfallet*. Men vi hinna inte fram i dag, det fåfänga sökandet efter musslor tar för lång tid, och så slå vi då upp ett läger för natten strax utanför *Aspåsens* hank och stör. Där, vid en flammande eld, berättar den gamle pärlsökaren sina äventyr medan myrar och skogar tiga i högtidsro och skymningen faller. Vi befinna oss omkring en och en halv kilometer från landsvägen och det är ungefär lika långt fågelvägen tvärs över *Hyttsjön* till *Ulriksberg*.

Vi ha intet tält, men Hoby och jag bygga i en hast en s.k. ”gapkuj”. Den göres på så sätt, att man med en liten medhavd yxa hugger ett antal störar. Mellan kvistarna på två stora granar lägges så en tvärklabb, och mot den resas störarna som en lutande vägg, vilken samtidigt är tak. Grankvistarna flätas i störarna, en eld göres framför och så är lägret färdigt.

Den natten blev det klent med sömnen för myggens skull, vilken här ute i myrmarkerna riktigt frodas och dominerar. Tidigt dagen därpå är pärlfiskaren på benen och kokar kaffe, och så bär det av igen. ”Gapkujen” står kvar som ett minne efter oss.Vid middagstiden skiljas vi från de båda pärlfiskarna efter en sakta landsvägsmarsch till Fredriksberg, som är en bruksplats och för oss äger endast praktiska intressen. Vi ”se om” vårt matförråd där, och så tåga vi efter några timmars vila ut på den ensliga vägen över Tjäderberget med *Kullerberget* som mål. Det är där vi i morgon ämna se solen gå upp bakom Värmlands gräns.

Vi luffa stadigt uppför alla de starka stigningarna upp mot Lenhöjden, där några gårdar se vänligt välkomnande på oss med sina dunkla små fönster. Ständigt uppåt – tills vi av vissa tecken förstå att vi närma oss vårt mål. Skogen slutar, gången slutar, hällarna stupa branta och svarta, och med var sitt dundrande hurra kliva vi upp på platån.

Alltså är vi nu 535 m över havet och ha den mest rena luft att andas. Utsikten går inte att tala om; den är helt enkelt ett trolleri. Inte i den mening att man ser så hejdlöst långt bort; därtill äro de kringliggande höjderna alltför dominerande. Det är utsikten över den majestätiska ödsligheten, de gula myrarna, de avlånga sjöarna, de tysta skogarna. Det är så mycket stillhet och så mycket äkta vildmark på en gång, att man nästan slutar att andas och bara lyssnar.

Och vi sutto där tysta tills mörkret svepte in *Kullerberget* i svart. Då gingo vi ned till barrskogen och redde ett läger.

Dagen därpå var mulen. Vi fingo inte se solen gå upp. Men vi kokade vårt kaffe och åto vår frukost på högsta toppen i stället. Från hundratals murar och dalar vältrade tung dimma.
Så var det nära två och en halv mils färdväg igen, och på eftermiddagen hunno vi ”finnmarkens huvudstad”, *Skattlösberg,* byn vid ”stora” landsvägen mellan Grangärde och Fredriksbergs kyrkor, två mil från vardera. En tyst och fridfull och delvis högt civiliserad finnby. Dock – den har anor! Mats Larsson, länets kanske mest beryktade trollkarl och djävulsbesvärjare, har bott här, och tomten där stugan stått synes ännu. Om honom gå många historier. Han visslade och svängde sitt spö, och hin onde måste komma, fort så att han flåsade. En man, som förlorat sitt barn, låg en gång och sov i

Larssons loge, när på dennes uppbåd djävulen kom flämtande. ”Jag har brått – jag var i Sörbärke och hjälpte en piga ha ihjäl sitt barn”, sade han. ”Gå och vrid nacken av den här som ligger i logen!” befallde Larsson. ”Det kan jag inte, för han ”påttrade” (läste kvällsbön) innan han la’ säj”, svarade gammel-Erker, ”men ungen behöver hon inte vara ängslig för, för den ligger i brunnen.”
Mannen i logen låg och hörde hur hela rymden dallrade som av åska när satan for bort till nya värv.

Av ålder ha sega och envisa och mycket klartänkta finnar bott här. I gamla papper läses, att när en enda gång i forntiden ett prästval överklagades, var det av en ”halvfull” Skattlösbergs-finne, som vinglade fram till ordföranden i socken stugan och slängde den erforderliga slanten på bordet. Här revs för ej så synnerligen länge sedan den sista rian. Även en rökstuga fanns för inte så många tiotal år sedan. Namn som Assikakärret, Juskus, Rokkolom, Hakalom, Latalom o.s.v. äro förvrängd finska, varav det sista troligen bör vara Tjursjön. Byn, Särskilt dess södra del, ligger himmelshögt, och från den översta toppen av berget, där Finn-Per bott, har man den väldigaste utsikt åt alla väderstreck.

Där står vi i stum andakt medan solens sista ljus för kvällen skälver över Slagtjärn, Stentjärn och Stormossen, där tranor brukar häcka och där vildgäss vila sig i stora band på väg till och från soligare land. Och mitt på toppen teckna sig mot himlen murstenarna på tomten där Finn-Pers stuga stått, piskad av himlens vindar i hundra år, och nu riven och bortförd. Som barn brukade vi köpa ägg och filbunke där av Finn-Persmora – hon som sådde råg med vänstra handen, kolade milor, lagade skor och kärnade smör med samma skicklighet.
Men nu går solen ned riktigt. Sjunker som en gul svan i de väldiga bergens famn och stänker blodröda pärlor över västra valvet. Sval far kvällsvinden fram och prasslar i dvärgbjörkarna och den förkrympta apeln, som ännu skuggar muren där en gång en idog finnes stuga stått.

Artikeln ingick i Svensk Turistförenings Årsskrift 1918. Dan Anderssons korrespondens visar dock, att den skrevs redan 1916.

MEDLEMSAVGIFTEN 2011

Det börjar bli dags att betala medlemsavgiften för 2011, gärna före den 31/1 2011. Medlemsavgiften är 200:- och gäller för tidsperioden 1/1-31/12 2011. För ständig medlem gäller 2 500:-.

Inbetalningskort bifogas i detta nummer av PF.

Det är synnerligen viktigt att ni skriver namn och adress på inbetalningskortet (tyvärr saknas detta i många fall). Sällskapets pg-nr är 59 32 42-1.

PROTOKOLL FRÅN ÅRSMÖTET

I tidigare höstnummer har vi haft för vana att publicera årsmötesprotokollet. På grund av färre antal sidor i PF har vi begränsat med utrymme i detta nr. Alla som vill ha protokollet sänt till sig kan ringa till muséet 0240-100 16 eller skicka ett mejl till: *museet@passagen.se*, så kommer protokollet som en bifogad fil tillbaka.

PRESENTATION AV PUCH MAGNUS OLSSON

Ny ledamot i Dan Anderson Sällskapets styrelse

(intervju av Inge Mattsson)

Foto: Inge Mattsson

Ja, då var det dags att presentera en ny styrelseledamot i Dan Andersson Sällskapet. Redan i början av vårt samtal vill Puch passa på att tacka de medlemmar som röstat på honom som styrelseledamot. Han uttrycker dessutom en försäkran om att han kommer att göra allt för att föra Dan Andersson Sällskapets intressen vidare i önskad riktning.

Puch har varit medlem i Sällskapet sedan 2002, och vill själv betrakta sig som något av en novis i dessa sammanhang (överdrivet ödmjukt – han kan sin Dan Andersson väl, red. not.). Puch har varit en varm anhängare av visan som konstform ända sedan 1976 och även sjungit och framfört Dan Anderssons visor både offentligt och i mer familjära sammanhang, allt sedan dess. Hans stora - och aldrig tynande - intresse för dessa visor startade dock tidigare. Redan innan Hootenanny Singers låg på Svensktoppen med *”Omkring tiggarn från Luossa”* var Puch genom Thorstein Bergmans odödliga LP *”Helgdagskväll i timmerkojan”* en initierad och intresserad vurmare för Dan Anderssons diktning.

För närvarande arbetar Puch som väktare på Skansen i Stockholm men även som vistolkare genom NBV (Nykterhetens Bildningsverksamhet) och ”Kultur i vården”, främst i trakterna kring Uppsala. Då och då genomför han Dan Andersson program tillsammans med förre sekreteraren i Dan Andersson Sällskapet, Lars Järnemo. Vi i styrelsen för Dan Andersson Sällskapet glädjer oss mycket åt att Puch fick Tierps kommuns kulturstipendium 2010 (i år således) för sina vistolkningar till luta inom äldreomsorgen i Norduppland.

Vi kan också tillägga att Puch sedan två år tillbaka är ledamot i styrelsen för Gunnar Turesson Sällskapet och även medlem i YTF (Yrkestrubadurernas Förening) sedan 2007.

VI I STYRELSEN HÄLSAR PUCH MAGNUS VÄLKOMMEN I GEMENSKAPEN OCH SER I HONOM EN ”DAN ANDERSSON-AMBASSADÖR” AV STORT MÅTT.

STYRELSEN I SIN HELHET (VALDA VID ÅRSMÖTET 2010)

Inge Mattsson, ordförande, Susanne Rattfelt, Björn Hedén, sekreterare, Monica Hjalmar, kassör, Robert Svensson, Donald Brokvist, Olavi Timonen, tf. vice ordf., Leif Andersson och Puch Magnus Olsson.

AVGÅNGNA LEDAMÖTER

Under verksamhetsåret har ledamöterna Susanne Rattfelt och Donald Brokvist avgått.

EFTERLYSNING AV MATERIAL OCH FOTON TILL PÅ FÄRDVÄGARNA

Vi i redaktionen för ”På Färdvägarna” har en ambition att göra medlemstidningen till en tidning inte bara till utan även av medlemmarna. Det finns med all säkerhet en hel del material och foton ute i ”stugorna” lite varstans i landet med anknytning till Dan Andersson och Finnmarken. Vi skulle vara mycket tacksamma om ni sänder in material för publicering i På Färdvägarna till: Dan Andersson Museum, Engelbrektsgatan 8, 771 30 Ludvika, tel 0240-100 16 eller e-post: *museet@passagen.se*

Artister som medverkar i Dan Andersson-program eller program med sådan anknytning, uppmanas sända information till museet för publicering i ”På Färdvägarna” och vår hemsida.

LUDVIKA STRÖM

Dikt av Lars-Olof Larsson, präst i Ludvika församling

Jag vet inte riktigt ditt ärende,
men jag blir berörd av att lyssna till ditt brus,
som denna arla morgon
ger eko mellan väggarna
i själens dolda rum.

Jag blir berörd av att se ditt svala, svarta vatten,
som med obändig kraft kastas mellan stenarna,
framåt, neråt – på färden ut mot öppet hav.

I förundran faller jag på knä,
i vördnad böjer jag mitt huvud,
söker fånga det budskap
som kan anas i ditt brusande flöde,
men som jag inte fattar djupet i,
eller förstår vidden av.

Är det inre rening du vill minna om?
Är det själens törst efter frid och ro?
Eller är det livsenergin, urkraften,
som jag anar i bruset –
ett dovt, gåtfullt budskap
som viskar i mitt väsens grund?

Foto: Lars-Olof Larsson

Jag vet inte riktigt ditt ärende,
har svårt att med ord ge tydning,
vet bara, att någonting sker i de djupaste djup,
här på den snövita bron,
mitt emellan herrgården och kyrkan.

Ja du berör mig, vilda vackra fors,
i ett dunkelt gränsland dit orden inte når.
Du talar till mitt hjärta
i den märkliga tystnad
som vilar i ditt milda brus,
denna glimrande morgon
i Dan Anderssons egen vecka,
på den snövita bron,
mitt emellan herrgården och kyrkan.

GUNDE JOHANSSON-DAGEN 2010

På fredagen under Dan Andersson-veckan introducerades och genomfördes *”Gunde Johansson-dagen”* i Nyhammars Folkets hus. Syftet med evenemanget är att hedra Dan Andersson-kännaren, författaren och kompositören Gunde Johansson. Gunde har dessutom varit ordförande i Dan Andersson Sällskapet. Vi hoppas att detta evenemang kommer att bli en god tradition under Dan Andersson-veckan. Under programmet utdelades Gunde Johansson-priset av Ingrid Johansson (Gundes fru) till:

Foto: Inge Mattsson

Älvdalssagans dansare

Teaterensemblen ”Älvdalssagan” fick 2010 års Gunde Johansson-pris. Ensemblen får priset för sitt engagemang och kvalité i samband med teaterföreställningar på temat ”Älvdalssagan”. Under 40 års tid har man i olika konstellationer på Kärnåsen genomfört bygdespelet, som Gunde Johansson har skrivit. På så sätt har minnet efter Gunde Johansson bevarats för att leva vidare. Teaterensemblen gör på detta sätt en betydelsefull kulturgärning.

Efter prisutdelningen framförde teaterensemblen valda stycken ur ”Älvdalssagan” – till publikens stora belåtenhet. Under evenemanget deltog även Rolf Mårth med en föreläsning om Gunde. Roine Lindström sjöng Gundes visor och Inge Mattsson var programledare.

TANKAR OM TONSÄTTNING OCH BEARBETNING AV POESI

Tankar nedtecknade av Björn Hedén

Björn är en vissångare, tonsättare, låtskrivare och arrangör som oftare ser sig själv som textbearbetare än musikant. Björn är dessutom sekreterare i Dan Andersson Sällskapets styrelse.

Musikalisk och rytmisk bearbetning av en dikt är i grunden en personlig tolkning av diktens innehåll.
”Sången gör att dikten når fram”.

Ofta hör man människor säga att sången är den främsta orsaken till att man förstår Dan Anderssons dikter.

Att uppleva dikter i sångens och visans form, gör orden och ordens betydelse tillgängliga på ett helt annat sätt än vid egen läsning. Samtidigt har man i flera steg påverkat diktens innehåll för lyssnaren.

De flesta har, med stor förväntan, gått till bion för att se den nya filmen som äntligen spelats in av favoritboken och favoritförfattaren! Efteråt söker man förtvivlat att minnas alla fantastiska bilder och miljöer som man själv skapade inom sig när man först läste boken. Man hatar regissören som med sin dumhet helt missförstått grundkänslan i hela historien. Och man frågar sig: -Varför kunde dom inte bara ha gjort den som den är? Och det enkla svaret är naturligtvis att det finns inget som ”är som det är”. Själva magin i all konst är just samspelet mellan utförare och mottagare och resultatet blir känslor som är olika för var och en av oss. Det finns ingen sanning – det är inte ens meningen.

”Den svenska visan” är unik på många sätt. Den största särarten är att det är en sångform där texten är konstnärligt centrum. Många kända sångare och musikmakare har varit mediokra instrumentalister och musikaliskt ganska okunniga tonsättare. Trots detta har resultatet ofta blivit fantastiska sånger som med teknisk enkelhet når fram till lyssnaren och blir till just konst!

Dikterna eller texterna i svenska visor är ofta skrivna för att vara sångtexter. Bellman, Taube, Ruben Nilsson, Birger Sjöberg m.fl. skrev både text och musik och anpassade texterna till sin funktion redan från början. Många visdiktare har berättat om hur inspirationen och starten till en sång varit en strof som redan vid första tanken haft en slinga musik med rytm och toner. Detta påverkar sättet att skriva med strofer som blir till verser med samma rytm och meter och med en längd som passar till ett traditionellt sångframförande.

Dan Anderssons poesi är oftast skriven på samma sätt som en tänkt vistext och detta är naturligtvis en av orsakerna till att så många av hans dikter blivit tonsatta.

Det finns några tydliga modeller för tonsättning av traditionell svensk visa: Om texten i varje vers är tillräckligt lång så räcker det med en melodi som upprepas tills dikten är slut. Om dikten har kortare verser skriver man vanligtvis två olika melodier som växlar så att inte känslan av upprepning stör textens innehåll. En tredje modell som är mycket vanlig är att grundmelodin vid ett eller möjligen två tillfällen bryts av en annan melodislinga som brukar kallas ”stick”. Ett ”stick” kan också med fördel användas när man vill betona en viktig del av dikten.

När en friare poesiform ska tonsättas krävs ett annat musikaliskt språk. Avsaknaden av rim och fasta rytmer gör att tonsättningarna i regel saknar verser. Melodin börjar där texten börjar och slutar där texten slutar. Ibland med omtagningar för att förstärka vissa viktiga textfraser – ibland med mellanspel för att få en användbar form som inte känns för svårlyssnad. Den här typen av visor kan sällan sjungas som allsång och den som framför sångerna får i regel lägga ner mer arbete både på frasering och ackompanjemang.

Den skenbara enkelheten i traditionell svensk visa har stora fördelar. Det finns en omedelbarhet i mötet mellan utförare och lyssnare och inte minst; sångerna kan framföras och sjungas av väldigt många. För mig och andra har den sjungna dikten varit starten till ett livslångt poesinjutande i alla dess former.

GUNNAR TURESSON SÄLLSKAPET
ett av de nyare litterära sällskapen

Nedtecknat av Puch Magnus Olsson
(presenteras på annat ställe i detta nr av På Färdvägarna)

Med tanke på det nära släktskapet mellan Gunnar Turesson och Dan Andersson finns det anledning att här ge en beskrivning av även detta sällskap. Sällskapet uppstod i januari 2005 på initiativ av dess ordförande Christer Ruteskog och nuvarande skattmästare Lena Elinder. Den senare var också fosterdotter till Gunnar Turesson. Vid bildandet ingick i styrelsen, bland andra, även den legendariske lutsångaren Peder Svan, som vid sin bortgång 2007 ersattes av Puch Magnus Olsson. Även Nisse Munck ingick i styrelsen och han är nu sällskapets första och enda hedersmedlem.

Sällskapets främsta uppgift är att levandehålla och sprida kunskap om Gunnar Turesson och hans livsgärning som lutsångare, tonsättare, författare och forskare. Bland Dan Andersson-vänner är Turesson troligtvis mest känd som tonsättare av Dans Anderssons dikter *”Jag väntar”, ”Hemlängtan”* och *”Om aftonen”*. Andra viktiga och kända tonsättningar är Gabriel Jönssons *”Flicka från Backafall”* och Frans G Bengtssons *”Balladen om franske kungens spelemän”*. Han tonsatte även andra författare, till exempel Nils Ferlin, Hjalmar Gullberg och Prins Wilhelm. Dan Anderson gifte sig med Gunnar Turessons syster Olga 1918, och därmed blev Gunnar Turesson svåger till Dan Andersson.

Gunnar Turesson Sällskapet ger ut en årlig tidsskrift med löpande information om sällskapets arbete och ständigt nya rön om Turesson och hans livsverk. Sällskapet kan nu också presentera en helt nyutkommen CD med ett stort urval av Gunnar Turessons insjungningar från 78-varvsskivor, varav flera spår kan anses vara helt unika. Vi räknar med att CD:n inom kort ska finnas tillgänglig på Dan Andersson museum.

I övrigt kan nämnas att vi arrangerar återkommande litterära visframträdanden i Gunnar Turessons anda med föreläsningar av ordföranden och vissång, främst till luta. Senast på Skansen i Stockholm genom ett arrangemang på initiativ av DELS (De litterära sällskapens samarbetsnämnd) där Gunnar Turesson Sällskapet varit medlem sedan 2009. Ytterligare en CD är i antågande med nya insjungningar av Turessons tonsättningar med Christer Ruteskog, Nisse Munck, Gunnar Ekman, Ove Engström, Björn Adolfsson och Puch Magnus Olsson.

Gunnar Turesson Sällskapets styrelse består i skrivande stund av: Christer Ruteskog (ordförande), Lena Elinder (skattmästare), Björn Elinder (sekreterare) samt ledamöterna Nisse Munck, Björn Adolfsson, Puch Magnus Olsson och suppleant Svea Gerdin.

Vi ser fram emot ett samarbete mellan Gunnar Turesson Sällskapet och Dan Andersson Sällskapet (redaktionen för På Färdvägarnas notering).

ENTRÉAVGIFTER PÅ MUSEET

Vid styrelsemötet i oktober beslutades enligt förslag från årsstämman att följande tillsvidare skulle gälla: enskilda besökande 30:-, bussgrupper normal entré (30:-/pers), skolklasser/studerande fri entré.

MÖTE MED DAN ANDERSSON-VÄNNER I NORGE OCH DAN ANDERSSON SÄLLSKAPET I SVERIGE

Sammanfattning av Inge Mattsson

Under september 2010 deltog ordföranden Inge Mattsson vid Dan Andersson-dagar i Brekstad på Örland (väster om Trondheim i Norge). Utöver olika kulturprogram med olika inslag låg tonvikten på Dan Andersson. Dan Andersson Sällskapets ordförande gavs möjligheter att berätta om Dan Andersson och marknadsföra Dan Andersson Sällskapet. Medverkade gjorde dessutom Ola Garli och Svein Lillengen, vars familjer var värdar för oss som var ditresande. Vi blev mycket väl ”omhändertagna” av våra norska vänner.

Foto: Inge Mattsson

Musik under Norgemötet

I anslutning till evenemanget genomfördes ett möte om samarbete och utvecklande av Dan Andersson-intresset i Norge och andra nordiska länder.

Under mötet diskuterades samarbetsformer allmänt om Dan Andersson verksamhet i Sverige, Norge, Finland, Danmark mfl, medlemskap, På Färdvägarna , Museum Ludvika, DA-artister i Norge m.fl, bok- och CD-produktion/försäljning och översättningar mm. Gruppen kom överens om att utveckla detta.

En gemensam uppfattning om intresset av nordiskt samarbete beträffande Dan Andersson-verksamhet diskuterades. Särskilt och aktuellt betonades samarbete mellan Sverige-Norge. Brodersällskap i form av Dan Anderssons vänner i de nordiska länderna skulle kunna finnas. Utgångspunkten var att endast ett Dan Andersson Sällskap ska finnas.

Betr. medlemskap skulle medlemsavgiften i Dan Andersson Sällskapet (fn 200:-) vara grunden. Dan Anderssons vänner i övriga Norden beslutar om sin egen medlemsavgift. På Färdvägarna kommer att distribueras i viss upplaga till övriga DA-vänner i Norden i intresse- och marknadsföringssyfte.

Vad gäller ekonomi och ev bidrag nationellt-ömsesidigt överenskoms att ta kontakter med nordiska organ såsom Föreningen Norden, Nordiska rådet mfl.

Foto: Lillemor Henell

Inge Mattsson och Ola Garli vid gudstjänst i Norge

Diskuterades gemensamma DA-evenemang och överenskoms om framtida dylika. Under punkten om samarbete/utbyte kring andra författare och litterära samfund i Norge/Norden uppdrogs åt Svein Lillengen att utveckla idéer kring detta.

Tankar kring representation vid styrelsemöten, planeringsmöten, möten inför DA-veckan etc diskuterades och en positiv inställning intogs.

Dan Andersson Sällskapets styrelse har beslutat att ställa sig positiv till överenskommelserna
vid ”Norge-mötet” och vi tackar våra norska vänner för konstruktiv dialog.

LÅT OSS UTVECKLA DET NORDISKA SAMARBETET KRING DAN ANDERSSON-INTRESSET!

VISSÅNGERSKAN HEIDI BAIER PÅ FÄRDVÄGAR OCH STIGAR

Heidi Baier berättar i en intervju med Inge Mattsson

Foto: Inge Mattsson

När och hur började ditt intresse för musik och sedermera intresset för Dan Andersson och hans tonsatta dikter? Berätta gärna om dina musikstudier på Visskolan i Kungälv?

Mitt musikintresse började på allvar när jag var fjorton år. Då lärde jag mig själv att spela gitarr. Mitt Dan Andersson-intresse startade vid nio års ålder i samband med att Pär Sörman hade en spelning på Sunnansjö herrgård. Detta gjorde stort intryck på mig.
Jag gick på Nordiska folkhögskolan i Kungälv på vislinjen 2004-2005. Alla gästföreläsare på skolan var till stor hjälp, för av dem fick jag en spegling på hur man tolkar texter och uttryck på scenen.

När hade du ditt första framträdande och en kort sammanfattning på spelningar efter det?

Jag hade mitt första framträdande i Grängesbergs kyrka på en trivselträff för pensionärer när jag var femton år. Sen har spelningarna gett ringar på vattnet här och där i olika sammanhang.

Har du spelat in några CD-skivor?

Jag har spelat in två skivor, den första 2008, är en blandningsskiva med allt från Barbro Hörberg, Björn Afzelius till Dan Andersson. Senaste skivan, inspelad 2010, endast med Dan Andersson tolkningar (den senaste CD:n presenteras på annat ställe i detta nr av PF, red not).

Vad har du för repertoar utöver Dan Andersson – berätta!

Min repertoar utöver Dan Andersson är bland annat Barbro Hörberg, Björn Afzelius, Mikael Wiehe, Cornelis Vreeswijk, Evert Taube. Plus lite annat, och jag sjunger bara på svenska.

Du har fått en del priser och stipendier för din sångkonst, kan du berätta?

Jag har fått ett Evert Taube stipendium 2004, Grangärdefestivalens musikstipendium 2008 och Paljakopriset 2009

FAKTARUTA

Namn	Heidi Baier
Uppväxtort	Sunnansjö
Bostadsort	Mårtenstorp, Grängesberg
Familj	Sambo
Yrke	Studerande
Utgivna CD	Heidi 2008 och Du liv 2010

VI ÖNSKAR HEIDI LYCKA TILL OCH GOD FRAMGÅNG INOM MUSIKEN!

DAN ANDERSSON-PRISET

Tidigare har vi i På Färdvägarna publicerat namn på motkandidater till Dan Andersson-pristagarna. Efter visst övervägande och med hänsyn till föreslagna personer har styrelsen beslutat att inte publicera namnen i PF fortsättningsvis. Däremot kan man ringa till museet och få denna information muntligt. Mer om Dan Andersson-priset i nästa nummer av På Färdvägarna.

DAN ANDERSSON EVENEMANG I STOCKHOLM

Nedtecknat av Lars G Lindström

I RÖK FRÅN HUNDRA MILOR

Dan Andersson uppmärksammades vid två tillfällen i Stockholm/Solna sista oktoberveckan. Det första programmet ägde rum tisdagen den 26 oktober i Solna med Puch Magnus Olsson och det andra två dagar senare i Salemkyrkan där Linda Styf och Roine Lindström bjöd på ett program där Nils Ferlin möter Dan Andersson.

I Solna bjöd PRO Råsunda in sina medlemmar till en träff under rubriken *”I rök från hundra milor”* med mångårige sekreteraren Lars Järnemo och Puch Magnus Olsson på sin tolvsträngade Alfred-Brock-luta, som han är ganska ensam om att hantera numera. Lars Järnemo fick förhinder varför Puch Magnus Olsson fick klara av programmet på egen hand med viss introduktion av Lars G. Lindström, ordförande i PRO Solna och även medlem i Dan Andersson Sällskapet.

Foto: Lars G Lindström

Puch Magnus Olsson

Under ca en timme hann Puch Magnus Olsson bjuda på de flesta av de traditionella Dan Andersson-tolkningarna från *”Jag väntar vid min mila”* till *”En spelmans jordafärd”* och med ett friskt mellansnack. Puch Magnus Olsson har i år tilldelats Tierps kulturstipendium på 15 000:-.

NILS FERLIN MÖTER DAN ANDERSSON MED FLERA

Ett 80-tal personer hade mött upp i Salemskyrkan på Söder i Stockholm där Linda Styf och Roine Lindström bjöd på ett varierat program med Nils Ferlin möter Dan Andersson i visornas värld. I verkligheten möttes de inte, men Nils Ferlin har kallat Dan Andersson för ”Poeternas poet”.

Roine Lindström, som svarade för en hel del av mellansnacket, inledde med att läsa Nils Ferlins hyllningsdikt till Dan Andersson, skriven 1921 efter Dans död på hotell Hellman i Stockholm den 16 september 1920. Sedan följde några av Nils Ferlins mest kända visor som *”En Valsmelodi”*, *”På Arendorffs tid”* m fl.

Linda Styf inledde med sin egen fina tolkning av *”Astrid Dolores vid skilsmässan”.* Sedan sjöng Linda tonsatta dikter av samtida poeter som Karin Boye, Harry Martinson och Evert Taube. Som avslutning sjöng hon fyra Dan Andersson-dikter med ingång från döden, över utsatthet vid ålderdomen till då det sjuder av liv, bland annat den finstämda egna tolkningen *”Hemlös”*.

Foto: Lars G Lindström

Roine Lindström och Linda Styf omgivna av sina medmusikanter t v Lena Olofsson, kontrabas och t h Alexander Gerdt, gitarr

Roine Lindström hann också med *”En ollonborre”* och *”Inte ens en grå liten fågel”,* varav några tonsatta av Lillebror Söderlund. Som avslutning ett litet potpurri där Linda valde Ferlin och Roine Dan Andersson. Förtjusningen hos publiken var stor över det finstämda programmet.

TACK KÄRA ARTISTER FÖR ATT NI SPRIDER DAN ANDERSSON-KULTUR UTE I LANDET!

FRÅGESPORT ”DAN-TIAN” NR 20

Vinnare och därmed första pris i DAN-TIAN i På Färdvägarna nr 19, blev
Karin Ahrnhoff Grenklo, Stockholm.

Övriga vinnare blev Ole Kristian Kristiansson, Norge, Inga-Lill Serby, Vårby, Rolf Rondahl, Karlskoga, Ulla Lawengren, Stävsjö, Carina Svensson, Kumla, Lennart Arvidsson, Mölnlycke, Kain Wallander, Västra Frölunda, Per-Olof Svensson, Karlskrona och Östen Pettersson, Järfälla. Samtliga vinnare har tillsänts ett bokverk med anknytning till Dan Andersson.

Svaren på Dan-tian i PF 19 var; 1962, 1917, Gustav, olika redaktörer (frågan uteslöts), Matilda Johansson, Göran Greider, Maria-Pia Boëthius, Mats Grudd, Vårkänning, Hemlängtan.

HÄR KOMMER DEN NYA DAN-TIAN, NR 20 2010

1. Dan skrev under signaturen ”Black Jim” i ”Ny tid”. Dock hade han ett smeknamn bland sina kollegor på tidningen. Vad kallades han?
2. Vad hette Dans äldsta bror?
3. Vid ankomsten till Brunnsvik 1914 hade Dan som vanligt sin fiol med sig. Vilket annat instrument fanns i hans bagage?
4. Evert Taube har tonsatt en dikt av Dan Andersson. Vilken dikt är det?
5. Vad hette Dans faster som Dan bodde hos under delar av hans vistelse i Amerika?
6. I vilken diktsamling ingår ”Omkring tiggarn från Luossa”?
7. Vem fick Dan Andersson-priset 1996?
8. Dans dotter föddes ca ett halvt år efter Dans död, vad hette hon i förnamn?
9. Dans besök i Stockholm inför den ”olycksaliga natten” och hans död den 16 september 1920, var föranlett av ett möte om ev jobb på en dagstidning. Vilken tidning?
10. Vem har tonsatt den vanligaste förekommande tonsättningen till ”Jag väntar …”?

Dina svar på frågorna i detta nummer, PF 20, sänder du per brev (gärna textat) senast den 20 januari 2011, till Dan Andersson Museum, Engelbrektsgatan 8, 771 30 Ludvika eller e-post: *museet@passagen.se* Ange frågenummer, svar och namn och tel (ev adress).

Första pris är en valfri bok eller CD-skiva. Genom lottning utdelas ytterligare max 9 priser. Vinnarna kommer att publiceras i nästa nummer av På Färdvägarna.

DELTA I FRÅGESPORTEN OCH HA STOR CHANS ATT
UTÖKA DITT DAN ANDERSSON-BIBLIOTEK!

LINDA RATTFELT

får Ludvika kommuns kulturpris 2010

Linda Rattfelt, välkänd Luossaguide sedan många år har tilldelats Ludvika kommuns kulturpris 2010.

Foto: Inge Mattsson

Linda får priset för att hon är en värdefull kulturrepresentant för Ludvika. Vissångerskan Linda Rattfelt är en mycket uppskattad sjungande och spelande och berättande guide i Luossastugan och en skicklig Dan Andersson-tolkare på mission i det svenska kulturlivet.

VI GRATULERAR LINDA!

DAN ANDERSSON SÄLLSKAPET

B
FÖRENINGS
BREV

Avs: Dan Andersson Museum, Engelbrektsgatan 8, SE-771 30 LUDVIKA

AKTUELLA PROGRAM MED ANKNYTNING TILL DAN ANDERSSON 1/1-30/4 2011

BO BACKAGÅRD

30/1 16.00 Bo Backagård
Bäckebo Bygdegård, Nybro

6/2 15.00 Bo Backagård
Norrhults Folkets Hus, Norrhult

16/2 19.00 Bo Backagård
Jämjö Församlingshem, Jämjö

21/2 13.00 Bo Backagård
Lycksele Bibliotek, Lycksele

22/2 18.00 Bo Backagård
Vilhelmina Bibliotek, Vilhelmina

24/2 18.30 Bo Backagård
Storumans Bibliotek, Storuma

28/2 18.00 Bo Backagård
Överkalix Bibliotek, Överkalix

1/3 13.00 Bo Backagård
Norsjö Teatersalong, Norsjö

1/3 19.00 Bo Backagård
Malå Bibliotek, Malå

2/3 19.00 Bo Backagård
Dorotea Bibliotek, Dorotea

3/3 18.30 Bo Backagård
Sorsele Bibliotek, Sorsele

10/3 18.30 Bo Backagård
Silvermuseet Polstjärnan, Arjeplog

CHRISTER LINDÉN

9/2 14.00 Christer Lindén
Café Wåxsnäs, Karlstad

4/3 14.30 Christer Lindén
Café Hagaborg, Karlstad

14/3 14.00 Christer Lindén
Café Rud, Karlstad

23/3 13.00 Christer Lindén
Café Källan, Skåre

24/3 14.00 Christer Lindén
Café Skattkärr, Skattkärr

14/4 14.00 Christer Lindén
Café Gunnern, Karlstad

20/4 15.00 Christer Lindén
Café Väse, Väse

JÖRGEN DICANDER

30/1 16.00 Jörgen Dicander
Rimbo kyrka, Rimbo

PÄR SÖRMAN

15/1 17.00 Pär Sörman
Täljstenen, Sala

30/1 16.00 Pär Sörman
Klockrikegården, Klockrike

5/2 15.00 Pär Sörman
Fryksta kyrka, Eskilstuna

13/2 17.00 Pär Sörman
NK-villan, Nyköping

18/2 19.00 Pär Sörman
Bergagården, St Sundby

23/2 11.30 Pär Sörman
Linköping

10/3 Pär Sörman
Pensionärsuniversitetet, Växjö

13/3 15.00 Pär Sörman
Skärholmens gård, Stockholm

20/3 Pär Sörman
Karlshamn

27/3 16.00 Pär Sörman
Flamman i Ekeby

1/4 20.00 Pär Sörman
Haslev , Danmark

4/4 10.00 Pär Sörman
Tyresö

Vid pressläggning saknas vissa uppgifter om lokal och klockslag. Håll koll på hemsidan.

“På Färdvägarna“
Dan Andersson Sällskapets medlemsinformation
utkommer 2 gånger/år. Upplaga 1800 ex

Redaktionen: Inge Mattsson (ansvarig utgivare/redaktör)
Puch Magnus Olsson och Björn Hedén

Grafisk formgivning och redigering: Globe Ludvika AB
ISSN 1652-1986

Dan Andersson Museum
Engelbrektsgatan 8, 771 30 Ludvika
Tel: 0240 / 100 16
e-post: museet@passagen.se
Hemsida: www.danandersson.org
Plusgiro: 59 32 42-1

ÖPPETTIDER PÅ MUSEET (OKT-MARS)

Måndag-fredag 10.00–15.00, lördagar stängt
Bokningar och kontakt sker per tel 0240-100 16.
Ordförande Inge Mattsson kan nås på tel 070-65 130 75.